

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1162

22.06.2025 (136)

Ο Χίτλερ στον πόλεμο : Τι συνέβη πραγματικά;

από A.V. Schaerffenberg

Μέρος 9

Κεφάλαιο 8: Νίκη στη Δύση

Μια φιλοσοφία θα οδηγήσει την ιδέα της στη νίκη μόνο αν ενώσει στις τάξεις της τα πιο θαρραλέα και ενεργητικά στοιχεία της εποχής και του λαού της και ταβάλει στις στέρεες μορφές μιας μαχητικής οργάνωσης."

*Αδόλφος Χίτλερ, **Mein Kampf**, τόμος 2,
κεφάλαιο V*

Οι δυνάμεις της Βέρμαχτ εκκαθάριζαν τις επιχειρήσεις στη Νορβηγία όταν ξεκίνησε η Δυτική Επίθεση Χίτλερ-βον Μανστάιν στις 10 Μαΐου. Μια γερμανική προέλαση μέσω των Αρδεννών άρεσε ιδιαίτερα στον Χίτλερ, επειδή δεν περνούσε στις Κάτω Χώρες. Σε αντίθεση με τους συμβατικούς ιστορικούς, δεν ενδιαφερόταν για τη συσσώρευση ξένης ακίνητης περιουσίας, αλλά ήθελε να περιορίσει και να τερματίσει τη σύγκρουση το συντομότερο δυνατό για να αποτρέψει την εξάπλωσή της. Στις πολεμικές οδηγίες του, οι οποίες εκδίδονταν

προς κάθε διοικητή της Βέρμαχτ στο Δυτικό Μέτωπο επί μήνες πριν από την έναρξη της εκστρατείας του 1940, ο Φύρερ τόνιζε ξανά και ξανά ότι δεν έπρεπε να επιτραπούν παραβιάσεις των ουδέτερων χωρών. Στην πρώτη κιόλας οδηγία του για τη διεξαγωγή του πολέμου ανέφερε ότι "οι διαβεβαιώσεις ουδετερότητας που μας έδωσαν η Ολλανδία, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και η Ελβετία πρέπει να τηρηθούν σχολαστικά". Στη δεύτερη οδηγία του, διέταξε ότι "οι είσοδοι της Βαλτικής θα ναρκοθετηθούν χωρίς να παραβιάζονται τα ουδέτερα χωρικά ύδατα" (38, 41). Αργότερα τόνισε προς την Kriegsmarine: "Η ουδετερότητα όλων των ουδέτερων κρατών πρέπει να γίνει πλήρως σεβαστή" ("Top Secret, Officer Only, C.-in-C., Navy, Berlin, 4 August 1939"). Οι οδηγίες αυτές ήταν άκρως απόρρητες στρατιωτικές διαταγές που δημοσιοποιήθηκαν για πρώτη φορά πολύ μετά το τέλος του πολέμου (το 1964).

Σε έντονη αντίθεση με τον σχολαστικό σεβασμό του Χίτλερ στην κυριαρχία των ουδέτερων εθνών στην περιφέρεια των μαχών, οι διοικητές των Συμμάχων σχεδίαζαν να καταλάβουν το Βέλγιο με τις Βρετανικές Εκστρατευτικές Δυνάμεις υπό τον στρατηγό Λόρδο Γκορτ και το Γαλλικό XVI Σώμα υπό τον στρατηγό Φαγκάλντ τουλάχιστον ήδη από τις 24 Οκτωβρίου 1939. Το λεγόμενο Σχέδιο Dyle πήρε το όνομά του από έναν ποταμό όπου ο στρατός του Γκορτ σχεδίαζε να συνδεθεί με τις βελγικές δυνάμεις μπροστά από την Αμβέρσα. Αυτή η "προσωπική και μυστική οδηγία" (Innes, 117) μεταφέρθηκε στο ανώτατο βελγικό στρατηγείο, όπου οι διοικητές του ενέκριναν ολόψυχα την παραβίαση της ουδετερότητας της χώρας τους. Με ένα νεύμα του βασιλιά του Βελγίου Λεοπόλδου Γ', ο στρατηγός Georges, εκπροσωπώντας το γαλλικό Ανώτατο Στρατηγείο, "μετέτρεψε το προσωρινό σχέδιο Dyle σε οριστική διαταγή" στις 14 Νοεμβρίου (ό.π.). Όταν ο Χίτλερ έμαθε για τη βελγική προδοσία, διέταξε αμέσως τη Βέρμαχτ του να προετοιμαστεί για την κατάληψη των Κάτω Χωρών πριν αυτές ενωθούν με τους αγγλογαλλικούς στρατούς. Οι δημοκρατικές αρχές σε αυτά τα μικρά έθνη ήλπιζαν να επωφεληθούν από μια συμμαχική νίκη- συγκεκριμένα, την εύκολη κλοπή νέων εδαφών εις βάρος της Βόρειας Γερμανίας για να φιλοξενήσουν τους διογκούμενους πληθυσμούς τους.

Με την απόπειρα κατάληψης της Νορβηγίας από την Αγγλία να ματαιωθεί, η άλλη απειλή των Συμμάχων μέσω των Κάτω Χωρών έπρεπε να εξουδετερωθεί εξίσου καλά. Κατά συνέπεια, στις 0545 της 10ης Μαΐου -μόλις δύο ώρες πριν από τις βρετανικές και γαλλικές δυνάμεις που κινούνταν προς τις Κάτω Χώρες-πολεμικά αεροσκάφη της Λουφτβάφε έπληξαν αεροδρόμια στο Βέλγιο.

Μακράν το μεγαλύτερο εμπόδιο στην επίθεση του Χίτλερ ήταν το βελγικό Eben Emael, το πιο ισχυρό, τεχνολογικά προηγμένο οχυρό στη Γη. Καθολικά θεωρούμενο στους στρατιωτικούς κύκλους ως "απόρθητο", δεν ήταν μόνο το κλειδί της άμυνας της Λιέγης, αλλά ολόκληρης της Δυτικής Εκστρατείας. Η ίδια η

ύπαρξή του είχε πείσει σχεδόν κάθε στρατηγό -Γερμανό και Σύμμαχο- ότι είτε θα έσπαγε είτε θα καθήλωνε την πιο σκληρή επίθεση που θα γινόταν εναντίον του. Η επιβλητική, υπόγεια θέση του Eben Emael ήταν απροσπέλαστη από τις χερσαίες δυνάμεις που δεν μπορούσαν να παρακάμψουν το οχυρό, και τα καταφύγιά του ήταν απολύτως αδιαπέραστα από τις μεγαλύτερες αεροπορικές βόμβες, ακόμη και από τα βλήματα του βαρέως πυροβολικού. Κυριαρχούσε πλήρως στον στρατηγικό άξονα της επίθεσης του Χίτλερ στο σημείο όπου διασταυρώνονταν ο ποταμός Μάους και η διώρυγα του Άλμπερτ. Οι κλειδαριές αυτού του καναλιού ελέγχονταν από παρατηρητές στο οχυρό. Η ίδια η ύπαρξη της βελγικής οχύρωσης είχε αναφερθεί από τους στρατηγούς του γερμανικού Γενικού Επιτελείου εναντίον του σχεδίου φον Μανστάιν. Σίγουρα, οι συμβατικές δυνάμεις δεν θα μπορούσαν ποτέ να περάσουν το Eben Emael.

Για άλλη μια φορά, ο Φύρερ αναζήτησε έναν άνθρωπο που είχε παραγκωνιστεί από τους ανωτέρους του στην Ανώτατη Στρατιωτική Διοίκηση για τις καινοτόμες ιδέες του. Ο Στρατηγός Κουρτ Στούντεντ πίστευε ότι οι εξαιρετικές άμυνες θα μπορούσαν να αιφνιδιαστούν με ελάχιστες απώλειες ζώων από στρατιώτες που προσγειώνονται αθέατοι με ανεμόπτερα. Ο Χίτλερ συσκέφθηκε με τον Στούντεντ και επεξεργάστηκαν τις λεπτομέρειες για μια επίθεση με ανεμοπλάνα τα ξημερώματα στο Eben Emael. Ήταν τόσο σημαντική αυτή η σχεδιαζόμενη επίθεση, που ο Φύρερ ανέβαλε ολόκληρη τη Δυτική Επίθεση μέχρι την κατάληψη του οχυρού, από την οποία, πράγματι, εξαρτιόταν ολόκληρη η Εκστρατεία.

Στα 7.500 πόδια, τα αμίμητα Ju 52, που έσερναν 39 DFS 230, έκοψαν τις ξυλοπτέρυγες και γύρισαν πίσω στα γερμανικά σύνορα, επιτρέποντας στα ανεμοπλάνα --το καθένα με οκτώ βαριά οπλισμένους αλεξιπτωτιστές και ειδικούς στα εκρηκτικά-- να προσγειωθούν σε γέφυρες κατά μήκος του ποταμού Meuse και του καναλιού Albert, συμπεριλαμβανομένου του Eben Emael, με απόλυτη ησυχία. Η προσγείωση ήταν άψογη και εντελώς απαρατήρητη από τους αμυνόμενους. Αν και αιφνιδιάστηκαν πλήρως, αντεπιτέθηκαν με μεγάλη σφοδρότητα και επιδεξιότητα. Αλλά μέχρι να συνέλθουν από το σοκ της αντιμετώπισης των Γερμανών στρατιωτών στην ίδια την οροφή του ανίκητου οχυρού τους, οι αλεξιπτωτιστές είχαν εξουδετερώσει δύο κανόνια των 120 χιλιοστών και εννέα πυροβόλα των 75 χιλιοστών, δηλαδή όλο το πυροβολικό της κορυφής του οχυρού. Μέσα σε 24 ώρες, το υποτιθέμενο "απόρθητο" προπύργιο των 700 επίλεκτων στρατιωτών είχε πέσει στα χέρια 70 αλεξιπτωτιστών, οι οποίοι έχασαν έξι νεκρούς και είκοσι τραυματίες. Μέσα από ένα τεράστιο κενό στη συμμαχική άμυνα που άφησε η πτώση αυτού του ισχυρότερου οχυρού στον κόσμο, η επίθεση της Βέρμαχτ κατέκλυσε το Βέλγιο.

Εν τω μεταξύ, άλλα στρατεύματα ανεμοπόρων κατέλαβαν γρήγορα γέφυρες στο Veldwezelt και στο Vroenhaven, πάνω από τις οποίες εισέβαλαν οι γερμανικές

δυνάμεις. Ο Χίτλερ, ο στρατηγός Στούντεντ και οι αλεξιπτωτιστές του πέτυχαν ένα στρατιωτικό θαύμα χωρίς προηγούμενο- τη σημαντικότερη ενέργεια ολόκληρης της Εκστρατείας και μια από τις μεγαλύτερες και πιο μοναδικές νίκες στα χρονικά του πολέμου. Σύμφωνα με τα λόγια του *The Marshall Cavendish Illustrated Encyclopedia of World War Two* (σελ. 141, τόμος Ι), "Δεν είχε ληφθεί υπόψη η φαντασία του Αδόλφου Χίτλερ, ο οποίος είχε αναλάβει προσωπικό ενδιαφέρον για τον σχεδιασμό της αιφνιδιαστικής κατάληψης των γεφυρών της Διώρυγας του Άλμπερτ, παρά τον σκεπτικισμό του Ο.Κ.Β."

Μέσα σε μόλις μία εβδομάδα, ο βρετανικός και ο γαλλικός στρατός εκδιώχθηκαν από το Βέλγιο. Εντελώς αιφνιδιασμένοι από την απροσδόκητη συνθηκολόγηση του Eben Emael, οι συμμαχικοί στρατοί οπισθοχώρησαν για να κρυφτούν πίσω από μια άλλη οχύρωση που θεωρούσαν άτρωτη - τη Γραμμή Maginot. Η ίδια νοοτροπία του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου που κυριάρχησε στο γερμανικό Γενικό Επιτελείο απολίθωσε τη γαλλική στρατηγική. Αλλά ο Φύρερ κοίταξε πέρα από τις ξεπερασμένες συμβάσεις τους. Σύμφωνα με το σχέδιο που επεξεργάστηκε με τον φον Μανστάιν, η Luftwaffe του σάρωσε τον ουρανό από τα εχθρικά αεροσκάφη, ενώ παράλληλα σφυροκοπούσε τις συμμαχικές χερσαίες δυνάμεις, οι οποίες ταυτόχρονα κατακρεουργούνταν από τα Πάντσερ, στη συνέχεια ανατινάσσονταν από το κινητό πυροβολικό και εξοντώνονταν από το πεζικό. Το πνεύμα της εθνικοσοσιαλιστικής συνεργασίας είχε συντονίσει υπέροχα όλα αυτά τα διάφορα στοιχεία της μάχης σε ένα γρήγορο, πάντα προωθητικό, συνεχές Blitzkrieg που κρατούσε τον αριθμητικά υπεράριθμο εχθρό εκτός ισορροπίας.

Όπου οι Γάλλοι ή οι Βρετανοί προσπαθούσαν να αντισταθούν, δέχονταν χτυπήματα που τους έβγαζαν εκτός μάχης, και μετά οι Γερμανοί προχωρούσαν στον επόμενο στόχο, χωρίς να αφήνουν στον εχθρό χρόνο να αναπνεύσει, πόσο μάλλον να αντιδράσει. Η ταχύτητα και η αγριότητα αυτής της τακτικής σύντομα απονεύρωσε τις συμμαχικές δυνάμεις. Στις 20 Μαΐου, μόλις δέκα ημέρες μετά την έναρξη της επίθεσης, οι γαλλικές και βρετανικές χερσαίες δυνάμεις είχαν χωριστεί στα δύο. Η παλίρροια είχε αντιστραφεί. Προς τιμήν τους, καθώς ο πόλεμος άρχισε να πηγαίνει εναντίον τους, προσπάθησαν γενναία να ανακτήσουν τη χαμένη τους πρωτοβουλία αυτοσχεδιάζοντας μια ισχυρή αντεπίθεση εναντίον της 7ης Μεραρχίας Πάντσερ, η οποία είχε μόλις φτάσει στο τέλος των προμηθειών της προελαύνοντας μέχρι το Καμπρέ. Οι διοικητές των Συμμάχων κατανόησαν την επισφαλή θέση των Panzers και, σκεπτόμενοι γρήγορα, εξαπέλυσαν από δύο φρέσκα βρετανικά και γαλλικά τάγματα αρμάτων μάχης, υπερτερώντας σοβαρά αριθμητικά των Γερμανών που είχαν μείνει από πυρομαχικά και απειλώντας τους με αφανισμό. Κοντά στο Arras, τα γαλλικά άρματα Char B αιφνιδίασαν τα γερμανικά τεθωρακισμένα από κοντινή απόσταση, καταστρέφοντας από κοντά τα

Panzer Mark IV, τρία από τα μοναδικά βαριά άρματα της Βέρμαχτ.

Το συμμαχικό χτύπημα θα μπορούσε να είχε πετύχει αν το 7ο Panzers δεν είχε επικεφαλής έναν άνθρωπο που θα έκανε αργότερα τη φήμη του στη Βόρεια Αφρική, τον στρατηγό Erwin Rommel. Σκηνοθέτησε μια εικονική υποχώρηση. Όταν οι Γάλλοι τον ακολούθησαν περιχαρείς, ξαφνικά έστρεψε τα τεθωρακισμένα του εναντίον τους, αιματοκύλισε και σταμάτησε την προέλασή τους, και στη συνέχεια σκόρπισε τους ξαφνιασμένους Βρετανούς, οι οποίοι υπέθεσαν ότι εκκένωσε το Καμπρέι. Όταν μια από τις φάλαγγές του ανακόπηκε σε ένα χωριό από είκοσι γαλλικά βαριά άρματα μάχης, διέταξε ένα μόνο Panzer IV να αιφνιδιάσει τα νώτα του εχθρού. Το πλήρωμά του όρμησε κατά του εχθρού πυροβολώντας μανιωδώς με το πυροβόλο των 75 χιλιοστών σε απόσταση αναπνοής, εξουδετέρωσε 14 από τα μεγάλα Char B σε περίπου είκοσι λεπτά και ανάγκασε τα υπόλοιπα να παραδοθούν. Ούτε μία φορά κατά τη διάρκεια ολόκληρης της Εκστρατείας οι Σύμμαχοι δεν είχαν επιτύχει κάτι που να πλησιάζει μια τόσο θεαματική ενέργεια. Αν και κάθε ένα από τα Panzer του αντιμετώπιζε πέντε εχθρούς, ο Rommel δέσμευσε τους Συμμάχους αρκετά για την άφιξη των βομβαρδιστικών Stuka, τα οποία ισοπέδωσαν κάθε γαλλικό και αγγλικό άρμα στο πεδίο της μάχης.

Την επόμενη ημέρα, στις 21 Μαΐου, η γερμανική επίθεση στράφηκε βόρεια προς τα λιμάνια της Μάγχης, τη Βουλώνη και το Καλαί, για να αποκόψει κάθε περαιτέρω βοήθεια από τη Βρετανία. Αντιλαμβανόμενοι τη σημασία της, οι στρατιώτες της B.E.F. προέβαλαν μια απελπισμένη άμυνα που διήρκεσε πέντε ημέρες με έντονους βομβαρδισμούς και αεροπορικές επιθέσεις. Με την πτώση αυτών των ζωτικών λιμενικών πόλεων, οι Σύμμαχοι πραγματοποίησαν άλλη μια αριθμητικά συντριπτική αντεπίθεση στην οποία συμμετείχαν οι βρετανικές δυνάμεις και η γαλλική Πρώτη Στρατιά που προωθούσε από το βορρά, ενώ η γαλλική Έβδομη και Δέκατη Στρατιά επιτίθεντο από το νότο- ενδιάμεσα βρισκόταν το μεγαλύτερο μέρος των γερμανικών τεθωρακισμένων. Πρόσθετα *Spitfire* και *Hurricanes* της R.A.F. πέταξαν από τις αγγλικές βάσεις τους για να παρέχουν κάλυψη στα γαλλικά Dewoitines, Blochs και Morane-Saulniers. Ενώ τα Messerschmitts αναμετρήθηκαν μαζί τους στον ουρανό ψηλά πάνω από το κεφάλι, τα καταδυτικά βομβαρδιστικά Stuka διέλυαν τη γαλλοβρετανική αντεπίθεση, η οποία κονιορτοποιήθηκε περαιτέρω από το βαρύ πυροβολικό και στη συνέχεια δόθηκε η *χαριστική βολή* από το πεζικό. Η γαλλοβρετανική υποχώρηση συνεχίστηκε- αυτή τη φορά, με κατεύθυνση προς το Παρίσι.

Αλλά ο συμμαχικός αγώνας δεν είχε ακόμη χαθεί. Πολυάριθμοι γαλλικοί στρατοί παρέμεναν άθικτοι με όλα τα πολεμοφόδια και τις προμήθειές τους, ενώ η δύναμη των Panzer, μετά από δύο εβδομάδες αδιάκοπης σκληρής οδήγησης και μάχης, είχε μειωθεί στο 30%. Ο στρατηγός Maxime Weygand, επικεφαλής όλων

των συμμαχικών δυνάμεων, επρόκειτο να εξαπολύσει μια ολομέτωπη επίθεση για την ανακατάληψη του Καμπρέ, όπου οι αδύναμες γερμανικές άμυνες δεν θα περίμενε κανείς ότι θα μπορούσαν να αντισταθούν στις οκτώ συμμαχικές μεραρχίες που έφεραν εναντίον τους. Για να πετύχει η επιχείρηση, ωστόσο, ήταν απαραίτητη η συνδρομή των βρετανικών χερσαίων δυνάμεων, ιδίως των τεθωρακισμένων, και, κυρίως, η υποστήριξη από τη RAF. Η επίθεση του Weygand προμήνυε επιτυχία και, στην πραγματικότητα, ήταν ήδη σε εξέλιξη, όταν, προς έκπληξή του, οι Βρετανοί γύρισαν την ουρά τους και έτρεξαν προς τη Δουνκέρκη. Ο στρατηγός Λόρδος Γκορτ, επικεφαλής της B.E.F., είχε λάβει προσωπικές διαταγές από τον νέο πρωθυπουργό Ουίνστον Σ. Τσόρτσιλ να εγκαταλείψει τους Γάλλους και Βέλγους συμμάχους τους στο πεδίο της μάχης χωρίς να τους ειδοποιήσει. Η επίθεση Weygand κατέρρευσε και η μοίρα της Γαλλίας σφραγίστηκε. Ο Τσόρτσιλ καταδίκασε δυνατά τον βασιλιά Λεοπόλδο ως "προδότη", παρόλο που ο μονάρχης τον ειδοποίησε πέντε ημέρες πριν από την παράδοση του Βελγίου- αυτό ήταν πέντε ημέρες περισσότερη ειδοποίηση από ό,τι έδωσαν οι Βρετανοί στους ηπειρωτικούς συμμάχους τους.

Στις 5 Ιουνίου άρχισαν οι επιχειρήσεις της Βέρμαχτ εναντίον των εναπομεινάντων συμμαχικών δυνάμεων στο νότο. Την επόμενη κιόλας ημέρα, οι γερμανικές δυνάμεις διέσπασαν τον κάτω Σομ, φτάνοντας στον ποταμό Aisne, και λίγο αργότερα κατατρόπωσαν τους αποφασισμένους στρατιώτες της γαλλικής δέκατης στρατιάς (στους οποίους οι Γερμανοί απέδωσαν ιδιαίτερο φόρο τιμής για το απελπιστικό κουράγιο τους μετά την ανακωχή). Τους συνάντησαν πεζικάριοι της βρετανικής 51ης Μεραρχίας Highland, οι οποίοι, αποκομμένοι από τους συντρόφους τους που πήγαιναν στη Δουνκέρκη, κατέφυγαν στο Σεντ Βαλερί, με την ελπίδα να εκκενωθούν ομοίως. Δεν στάθηκαν τόσο τυχεροί και παραδόθηκαν στις 12 Ιουνίου. Λίγες ημέρες πριν από αυτά τα ολέθρια γεγονότα, οι άτυχοι στρατιώτες του Λόρδου Γκορτ συνωστίζονταν στις παραλίες της Δουνκέρκης - 220.000 από αυτούς, μαζί με 120.000 Γάλλους και Βέλγους. Τα Πάντσερ ανέβηκαν στα βράχια βλέποντας τους αποθαρρυσμένους Συμμάχους που έσκυβαν στην άμμο.

Οι Γερμανοί διοικητές ήταν έτοιμοι να τους θέσουν ένα τελεσίγραφο που δεν μπορούσαν να αρνηθούν -παραδοθείτε ή αντιμετωπίστε τον αφανισμό- όταν μια οδηγία από τον Φύρερ διέταξε τις δυνάμεις του να σταματήσουν τα πυρά τους ώστε οι Σύμμαχοι να μπορέσουν να εκκενώσουν το στρατόπεδο. Όλοι οι άνδρες της Βέρμαχτ έμειναν άναυδοι από δυσπιστία. Όπως εξήγησε στον Βέλγο αρχηγό των SS, Leon DeGrelle, τέσσερα χρόνια αργότερα, ο Χίτλερ άφησε τους Βρετανούς να φύγουν στη Δουνκέρκη, επειδή εκείνη την εποχή έτρεφε ακόμα ελπίδες για τη φιλία και τη συνεργασία τους: "Αναγκάζοντας τους είτε να παραδοθούν είτε να εξολοθρευτούν, δεν θα ήταν ποτέ σε θέση να

διαπραγματευτούν". Αφήνοντάς τους να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, οι ίδιες οι βρετανικές αρχές και ο βρετανικός λαός θα καταλάβαιναν σωστά τη χειρονομία του ως αυτό που ήταν: μια ειλικρινής κίνηση προς το τέλος των μαχών και την αρχή της συμφιλίωσης.

Αντ' αυτού, ο Τσόρτσιλ και οι προπαγανδιστές του ανέτρεψαν την απίστευτη προσφορά του Χίτλερ, ιστορικά μοναδική για τη γενναιοδωρία της, προς τα έξω. Η προσπάθειά του για ειρήνη παρουσιάστηκε ως ήττα που προκλήθηκε από την αδυναμία του να συντρίψει τους Άγγλους στρατιώτες, ακόμη και εν μέσω της υποχώρησής τους. Ως εκ τούτου, το βρετανικό ηθικό στο εσωτερικό της χώρας σκλήρυνε, επειδή οι Γερμανοί απεικονίζονταν ως απογοητευμένοι και ηττημένοι. Ο εξαπατημένος βρετανικός λαός δεν επιτράπηκε ποτέ να μάθει ότι οι γιοι, οι σύζυγοι, οι πατέρες και τα αδέλφια του είχαν σωθεί, όχι μέσω ενός αυτοσχέδιου στολίσκου από γιοτ που διέσχισε τη Μάγχη, αλλά από την άρνηση του Φύρερ να χύσει περισσότερο άριο αίμα σε έναν πόλεμο που προκάλεσαν οι Εβραίοι.

Το λεγόμενο "θαύμα της Δουνκέρκης" ήταν εξ ολοκλήρου έργο του Αδόλφου Χίτλερ. Όσο ευγενική και αν ήταν η χειρονομία του, πήγε εντελώς χαμένη στις αρχές του Λονδίνου. Οι περισσότεροι από μισό εκατομμύριο εχθρικοί στρατιώτες που γλίτωσε το 1940 δεν θα εκτιμούσαν αυτό που είχε κάνει γι' αυτούς, χάρη στην επιδέξια προπαγάνδα τους στα χέρια του Τσώρτσιλ κ.ά. Επέστρεψαν τα επόμενα χρόνια, όχι ως οι φίλοι που ήλπιζε να τους κάνει, αλλά ως μαινόμενοι από εκδίκηση δολοφόνοι. Καλύτερα να τους είχε σφάξει όλους μέχρι τον τελευταίο άνθρωπο, παρά να προσπαθήσει να τους στείλει στην πατρίδα του ως απεσταλμένους της καλής του θέλησης, κάτι που δεν ήταν σε θέση να κατανοήσουν.

Σε κάθε περίπτωση, μια τέτοια εκμηδένιση δεν θα ήταν απαραίτητη. Αν τους δινόταν η ευκαιρία να παραδοθούν έντιμα σε μια εντελώς απελπιστική κατάσταση που αντιμετώπιζαν στις παραλίες της Δουνκέρκης, ο λόρδος Gort και η B.E.F. του θα είχαν αναγκαστεί να καταθέσουν τα όπλα, όπως ακριβώς θα έκαναν οι σύντροφοί τους της 51ης Μεραρχίας Highland σε μια παρόμοια κατάσταση στο St. Ο κορυφαίος στρατιωτικός ιστορικός της Αγγλίας, Sir Basil Liddell Hart, δήλωσε για τη Δουνκέρκη: "Ποτέ δεν υπήρξε μια μεγάλη καταστροφή που να μπορούσε να αποφευχθεί περισσότερο" (Walsh, 42). Ενώ ο Τσόρτσιλ προχώρησε σε δημόσια άρνηση, διαστρεβλώνοντας την επαίσχυντη αποχώρηση από τη Δουνκέρκη σε βρετανικό θρίαμβο, ιδιωτικά την περιέγραψε ως "κολοσσιαία στρατιωτική καταστροφή" (ό.π., 43). Ο στρατηγός Ironside, αρχηγός του Αυτοκρατορικού Γενικού Επιτελείου, εκμυστηρεύτηκε στον Anthony Eden: "Αυτό είναι το τέλος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας" (ό.π.).

Λιγότερο από δύο εβδομάδες μετά την αναχώρηση του τελευταίου Tommy, οι γερμανικές δυνάμεις εισήλθαν στο Παρίσι. Όπως συνέβη και στη Βαρσοβία, οι

πολιτικοί που ήταν υπεύθυνοι για την κήρυξη του πολέμου στο Ράιχ έφυγαν τρέχοντας, αφήνοντας τους δικούς τους ανθρώπους να παρασύρονται στην ήττα. Ο Φίλιπ Πεταίν, ο σεβάσμιος ήρωας και στρατηγός του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, σχημάτισε μια νέα κυβέρνηση, η οποία αποδέχτηκε την ανακωχή στις 25 Ιουνίου. Ο Πεταίν ήταν μια σοφή επιλογή, επειδή ο Φύρερ τον σεβόταν- ως εκ τούτου, οι όροι παράδοσης ήταν επεικείς, όπως έδειξε η γενναιόδωρη αντιμετώπιση του Χίτλερ με τον γαλλικό στόλο. Όπως αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ακόμη και οι εχθρικοί συγγραφείς ενός βιβλίου της Time-Life (*The Luftwaffe*, σελ. 44): "Οι δύο εκστρατείες --στη Σκανδιναβία και ένα μήνα αργότερα στις πεδιάδες της δυτικής Ευρώπης-- ήταν από τις πιο λαμπρές στρατιωτικές επιχειρήσεις της σύγχρονης εποχής". Αν είναι έτσι, η επιτυχία τους οφειλόταν σε συντριπτικό βαθμό στη φανταστική ιδιοφυΐα του Αδόλφου Χίτλερ και του εθνικοσοσιαλιστικού κράτους που δημιούργησε. Κανένα άλλο έθνος στην ιστορία, αριθμητικά υπεράριθμο και συχνά ακόμη και τεχνολογικά υποδεέστερο, δεν θα μπορούσε να νικήσει σε βάθος τόσο ισχυρούς αντιπάλους σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Τίποτα ανάλογο δεν είχε συμβεί ποτέ στο παρελθόν.

Η Εκστρατεία στη Δύση κερδήθηκε από την τόλμη και την επιδεξιότητα του Φύρερ, όπως εκφράστηκε κυρίως μέσω των ανδρών του SS, των οποίων τα αποφασιστικά επιτεύγματα στη μάχη αποφεύγονταν από τους αριστοκράτες σνομπ του γερμανικού Γενικού Επιτελείου. Ωστόσο, τα στρατεύματα της *Leibstandarte Adolf Hitler* (Σωματοφυλακή του Αδόλφου Χίτλερ) κατέλαβαν τα στρατηγικά ολλανδικά κανάλια πριν ανατιναχτούν, καθιστώντας έτσι δυνατό τον *Blitzkrieg*. Κατέλαβαν το Ρότερνταμ σε τρεις ημέρες και πρωτοστάτησαν στην όλη επίθεση προελαύνοντας 120 μίλια μέσα από το γαλλικό έδαφος σε 24 ώρες. Αφού κατέλαβαν το Somme με μια αστραπιαία προέλαση, το Σύνταγμα SS *Totenkopf* ("Κεφάλι του Θανάτου") άνοιξε με εκρηκτικά το δρόμο προς το Παρίσι. Χάρη σε μεγάλο βαθμό στην απaráμιλλη στρατιωτική τους ικανότητα, το νεανικό πνεύμα της άριας ανδρείας συνέτριψε τον παλιό κόσμο της εβραϊκής δημοκρατίας στα πεδία των μαχών της Γαλλίας. Οι Σύμμαχοι -όλοι οι πολεμιστές και οι εργάτες εργοστασίων τους- ήταν τα θλιβερά κορόιδα των εβραϊκών ατζέντων που δεν είχαν καμία σχέση με τη "σωτηρία της Πολωνίας", την "υπεράσπιση των ουδέτερων κρατών" ή την "αναχαίτιση της παγκόσμιας κατάκτησης των Ναζί στη Γαλλία". Αυτά ήταν τα διαφανώς προφανή σιβυλλικά συναισθήματα που κατασκευάστηκαν συναισθηματικά για την κατανάλωση από τους Εθνικούς.

Η επιτυχία του Χίτλερ, που εξακολουθεί να παρουσιάζεται ως "τραγωδία" από τους ιστορικούς της αυλής και τους προπαγανδιστές των μέσων ενημέρωσης, ήταν στην πραγματικότητα ο θρίαμβος της εθνικοσοσιαλιστικής οργάνωσης και των ανώτερων πολεμικών ικανοτήτων έναντι των εξαπατημένων υποτακτικών και των ιδεολογικών νάνων των εβραιοκρατούμενων κρατών που είχαν σκοπό τη

φυλετική αυτοκτονία. Η Δυτική Εκστρατεία απέδειξε ότι μια ομάδα μαχητών με φυλετική συνείδηση, αμιγώς Αρίων, μπορεί να νικήσει έναν αριθμητικά ανώτερο, φυλετικά μикτό εχθρό, όπως οι Βρετανοί, οι Γάλλοι και οι Ολλανδοί, με τα έγχρωμα αποικιακά στρατεύματά τους από την Ινδία, τη Σενεγάλη και την Ινδονησία.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGEBUNGANGSLISTEN
November 1938 Copyright 1979 26. April 2007 01.08

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da. Sie ist in der Tscholchenschaft. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Millionen von Menschen, Vorfahren, Vorfahren und Vorfahren haben nicht nur erreicht, das Kind der ganzen Welt sondern auch Millionen Adolf Hitler zu erblicken.

Alle Nationalsozialisten sind wieder aktiv. Völkern und Kammern sind wieder aktiv. Sie sind in der Tscholchenschaft. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Die Bewegung ist eine wieder ge- worden, aber die Größe des heutigen Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der weltweite Kampf ist ein Akt, der Völkern - gegen alle Völkern (Völkern) - zu bringen. Keine Völkern und Einwanderung, Chinesen und Amerikaner.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob in Weltkrieg oder in Gegenwart, ob in Vergangenheit, heute oder auf einem Schicksal. Jeder Nationalsozialist hat eine Pflicht!

Heil Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

E/Σ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly**

Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι πρωτότυπα φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Μολλύ: Πράγματι, τα έργα σας είναι πρωτότυπα φιλοσοφικά και σχετίζονται με τον αντίκτυπο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Νίτσε και ο Σπινόζα της Αντισημειωτικής (www.mollythefirst.com/ truth.htm). Έργο φέρει στις 21 σελίδες τέρμα, και έχει πολλά άλλα να κάνει. Η μόλις του ΕΓ Παγκόσμιο Πολύμο είναι ένα απλό, ναρκωτικό, πορνογραφικό για ένα πράγμα και βίαιος, αλλά δύο πράγματα που πρέπει να ερωτήσουν. Αυτά είναι λίγο σαν να είναι αρρομολόγος, που ζητάει το θαύμα παρόλο που είναι παρόλο που θα προσηγορεύσει να μην έρθει στο φως.

 the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1979 April 26, 2007 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-slavery.

Whether "Nazi" or "Hitler", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julian Steinbock: Der Giftige Pflanz
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Bollmann
Hitler in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**